

Standardy ochrony dzieci w Centrum Zdrowia Tuchów

1. Cel Standardów

Centrum Zdrowia Tuchów Sp. z o.o. (Centrum) działa dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie poprzez zapewnienie bezpieczeństwa, szacunku i godności małoletnim Pacjentom Centrum. Personel Centrum zobowiązany jest do identyfikacji przemocy wobec dzieci, reagowania na nią i zapewnienia dziecku bezpieczeństwa i ochrony dzieci przed wszelkimi formami nadużyć (fizycznych, seksualnych, emocjonalnych i zaniedbania).

2. Zakres stosowania

Niniejsze Standardy obowiązują personel zatrudniony we wszystkich komórkach organizacyjnych Centrum.

3. Definicje

Personel Centrum - pracownicy i współpracownicy, niezależnie od podstawy zatrudnienia (w tym osoby świadczące usługi w oparciu o umowy cywilnoprawne, wolontariusze, studenci, rezydenci, stażyści, praktykanci),

Kierownictwo Centrum – Zarząd Spółki,

Dziecko - każda osoba do ukończenia 18 roku życia,

Opiekun dziecka – rodzic, opiekun faktyczny, rodzic zastępczy, opiekun tymczasowy (osoba upoważniona do reprezentowania małoletniego obywatela Ukrainy, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez opieki osób dorosłych) .

Krzywdzenie dziecka - każde zamierzone lub niezamierzone zachowanie względem dziecka, które ma szkodliwy wpływ na jego zdrowie, rozwój fizyczny lub psychospołeczny. Wyróżnia się następujące formy krzywdzenia dziecka:

Przemoc fizyczna - celowe fizyczne krzywdzenie dziecka; obejmuje wszelkie zachowania, w których użyta jest siła fizyczna i które mają na celu spowodowanie pewnego stopnia bólu lub dyskomfortu, nawet niewielkiego. Obejmuje bicie ręką lub narzędziem, może też polegać na przykład na uderzaniu, kopaniu, potrząsaniu, rzucaniu, drapaniu, szczypaniu, gryzieniu, przypaleniu lub łamaniu kości. Skutkiem przemocy fizycznej mogą być złamania, siniaki, rany cięte, poparzenia, obrażenia wewnętrzne.

Objawy fizyczne

Zadrapania
Ślady ugryzień lub siniaki
Oparzenia, np. papierosowe
Nieleczzone urazy
Złamane kości

Objawy behawioralne

Tendencje do samookaleczenia
Ciągłe próby ucieczki
Agresja lub wycofanie
Strach przed powrotem do domu
Nieuzasadniony strach przed dorosłymi

Zaniedbywanie - brak zapewnienia podstawowych potrzeb dziecka, gdy osoby odpowiedzialne mają środki, wiedzę i dostęp do usług, aby to zrobić. Dotyczy to m.in. jedzenia, ubrania, higieny, nadzoru lub schronienia, co może skutkować poważnym uszczerbkiem na zdrowiu lub rozwoju dziecka. Obejmuje ono również brak ochrony dziecka przed narażeniem na niebezpieczeństwo.

Objawy fizyczne

Ciągły głód
Narażenie na niebezpieczeństwo, brak nadzoru
Nieodpowiednie/niewłaściwe ubranie
Niedostateczna higiena
Nieleczone choroby

Objawy behawioralne

Zmęczenie, bezradność
Słabe relacje z rówieśnikami
Niskie poczucie własnej wartości
Kompulsywne kradzieże, żebranie

Przemoc seksualna lub wykorzystywanie seksualne – angażowanie dziecka przez osobę dorosłą (np. trenera, opiekuna, rodzica, członka rodziny) lub inne dziecko w aktywność seksualną. Obejmuje zachowania fizyczne (dotykanie dziecka, zmuszanie dziecka do dotykania ciała sprawcy, stosunek seksualny lub inna czynność seksualna) oraz sytuacje, gdy nie dochodzi do kontaktu fizycznego (ekshibicjonizm, podglądanie, molestowanie seksualne, prowadzenie rozmów o treści seksualnej nieadekwatnej do wieku dziecka, angażowanie dzieci w tworzenie obrazów seksualnych, zmuszanie dzieci do oglądania obrazów o charakterze seksualnym lub oglądanie czynności seksualnych, zachęcanie dzieci do zachowania w sposób nieodpowiedni pod względem seksualnym, uwodzenie dziecka w celu przygotowania go do wykorzystania poprzez zdobycie jego zaufania, komentowanie w sposób seksualny wyglądu i zachowania dziecka, zachęcanie do kontaktu z treściami pornograficznymi). Molestowanie seksualne obejmuje nieakceptowalne i niepożądane zachowania i praktyki o charakterze seksualnym, które mogą obejmować sugestie lub żądania o charakterze seksualnym, prośby o przysługi seksualne i seksualne, werbalne lub fizyczne zachowania lub gesty, które są lub mogą być racjonalnie postrzegane jako obraźliwe lub upokarzające. W przypadku dzieci mówimy o wykorzystaniu seksualnym, kiedy między wykorzystującym (dorosły, inne dziecko) a wykorzystywanym (dziecko) z uwagi na wiek lub stopień rozwoju zachodzi relacja siły, opieki czy zależności. W większości przypadków sprawcą jest osoba, którą dziecko zna i której ufa, a do wykorzystania seksualnego dochodzi często w odosobnionych, indywidualnych sytuacjach.

Każda czynność seksualna podejmowana z dzieckiem przed ukończeniem 15 roku życia jest przestępstwem!

Objawy fizyczne

Dziecko może skarżyć się na bolesność, ból lub krwawienie w swoich "częściach intymnych"
Składanie propozycji seksualnych dorosłym lub innym dzieciom
Ból przy oddawaniu moczu
Trudności w chodzeniu lub siedzeniu
Anoreksja/bulimia
Nadużywanie substancji psychoaktywnych/narkotyków

Objawy behawioralne

Depresja
Nieodpowiedni język i/lub wiedza seksualna nieadekwatna do wieku
Składanie propozycji seksualnych dorosłym lub innym dzieciom
Niska samoocena
Strach przed ciemnością
Niechęć do zbliżania się do kogokolwiek

Przemoc psychiczna (emocjonalna) - każdy akt powodujący naruszenie godności osobistej dziecka, ukierunkowany na wyrządzenie krzywdy, tj. poniżanie, krytykowanie, upokarzanie lub ośmieszanie dziecka, brak odpowiedniego wsparcia i uwagi, powodujące obniżenie jego poczucia wartości, nieodpowiednie rozwojowo lub niekonsekwentne interakcje z dzieckiem, niedostrzeżenie lub nieuznawanie indywidualności dziecka, niedostrzeżenie lub nieuznawanie granic psychicznych między dzieckiem a osobą odpowiedzialną, nieodpowiednia socjalizacja, demoralizacja, sytuacje, w których dziecko jest świadkiem przemocy. Przemoc emocjonalna to uporczywe emocjonalne maltretowanie dziecka. Przemoc emocjonalna może polegać na celowym mówieniu dziecku, że jest bezwartościowe, niekochane i nieodpowiednie. Może obejmować niedawanie dziecku możliwości wyrażania swoich poglądów, celowe uciszanie go lub wyśmiewanie tego, co mówi, jak się zachowuje lub jak się komunikuje. Przemoc emocjonalna często występuje jako wzorzec celowego, długotrwałego, powtarzającego się niefizycznego zachowania w ramach relacji zróżnicowanych pod względem władzy. Przemoc emocjonalna może obejmować zastraszanie - w tym zastraszanie w Internecie poprzez sieci społecznościowe, gry online lub telefony komórkowe - również przez rówieśników dziecka.

Objawy fizyczne

Nagłe zaburzenia mowy
Moczenie i brudzenie łóżka
Oznaki samookaleczenia
Słabe relacje z rówieśnikami

Objawy behawioralne

Zachowanie wymagające uwagi
Kołysanie, ssanie kciuka
Strach przed zmianami
Chroniczna ucieczka

Przemoc rówieśnicza (bullying) - Przemoc rówieśnicza ma miejsce gdy dziecko doświadcza różnych form nękania ze strony rówieśników. Dotyczy działań bezpośrednich lub z użyciem technologii komunikacyjnych (np. za pośrednictwem Internetu i telefonów komórkowych). Przemoc rówieśniczą obserwujemy, gdy szkodliwe działanie ma na celu wyrządzenie komuś przykrości lub krzywdy (intencjonalność), ma charakter systematyczny (powtarzalność), a sprawcy bądź grupa sprawców mają przewagę nad pokrzywdzonym. Obejmuje np. przemoc werbalną (przezywanie, dogadywanie, ośmieszanie, zastraszanie), przemoc relacyjną (wykluczenie z grupy, ignorowanie, nastawianie innych przeciwko osobie, szantaż), przemoc fizyczną (np. pobicie, kopanie, popychanie, szarpanie), przemoc materialną (np. kradzież, niszczenie przedmiotów), cyberprzemoc/przemoc elektroniczną (np. złośliwe wiadomości w komunikatorach, wpisy w serwisie społecznościowym, rozpowszechnianie zdjęć lub filmów ośmieszających ofiarę za pośrednictwem Internetu bądź urządzeń telekomunikacyjnych), wykorzystanie seksualne (0np. dotykание intymnych części ciała lub nakłanianie / zmuszanie do stosunku płciowego lub innych czynności seksualnych przez rówieśnika).

Dane osobowe dziecka - wszelkie informacje umożliwiające identyfikację dziecka.

Dane szczególnej kategorii – m.in. dane dotyczące zdrowia, pochodzenia rasowego lub etnicznego, dane dotyczące wyznania, dane genetyczne, biometryczne, ujawniające poglądy polityczne, światopoglądowe, dane dotyczące seksualności lub orientacji seksualnej.

4. Zasady rekrutacji personelu Centrum

Poniższe zasady dotyczą rekrutacji osób, których praca w Centrum będzie obejmować kontakt z dziećmi. Za proces rekrutacji odpowiadają pracownicy Działu Kadr, Płac i Szkoleń.

- 4.1. Przed zatrudnieniem danej osoby w Centrum lub nawiązaniem współpracy w innej formie (umowa cywilnoprawna, praktyka zawodowa, wolontariat, staż itp.) i powierzeniem jej obowiązków polegających na pracy z dziećmi pracownicy Działu Kadr są zobowiązani do ustalenia kwalifikacji tej osoby oraz podjęcia działań w celu ustalenia czy posiada kompetencje do pracy z dziećmi i wykluczenia ryzyka wystąpienia z jej strony zagrożenia dla dobra dzieci i zagrożenia ich bezpieczeństwa.
- 4.2. W trakcie rekrutacji należy uzyskać: dane osobowe Kandydata potwierdzone sprawdzeniem dokumentu tożsamości oraz informacje dotyczące wykształcenia, kwalifikacji zawodowych i przebiegu dotychczasowego zatrudnienia Kandydata.
- 4.3. Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich przed nawiązaniem współpracy z Kandydatem należy dokonać sprawdzenia informacji dotyczących jego karalności w następujący sposób:
 - a) pracownik Działu Kadr uzyskuje informacje, czy dane Kandydata są zamieszczone w Rejestrze z dostępem ograniczonym lub w Rejestrze osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze;
 - b) Kandydat przedkłada informację z Krajowego Rejestru Karnego w zakresie przestępstw określonych w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2023 r. poz. 1939), lub za odpowiadające tym przestępstwom czyny zabronione określone w przepisach prawa obcego;
 - c) Kandydat posiadający obywatelstwo innego państwa niż Rzeczpospolita Polska ponadto przedkłada informację z rejestru karnego państwa obywatelstwa uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi;
 - d) Kandydat składa oświadczenie o państwie lub państwach, w których zamieszkiwał w ciągu ostatnich 20 lat, innych niż Rzeczpospolita Polska i państwo obywatelstwa, oraz jednocześnie przedkłada informację z rejestrów karnych tych państw uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi;
 - e) Jeżeli prawo państwa, o którym mowa w pkt. c) lub d), nie przewiduje wydawania informacji do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi, Kandydat przedkłada informację z rejestru karnego tego państwa;

f) W przypadku gdy prawo państwa, z którego ma być przedłożona informacja, o której mowa w pkt. c) – e), nie przewiduje jej sporządzenia lub w danym państwie nie prowadzi się rejestru karnego, Kandydat składa oświadczenie o tym fakcie wraz z oświadczeniem, że nie był prawomocnie skazany w tym państwie za czyny zabronione odpowiadające przestępstwu określonym w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz nie wydano wobec niego innego orzeczenia, w którym stwierdzono, iż dopuścił się takich czynów zabronionych, oraz że nie ma obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub ustawy stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności, związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi.

g) Oświadczenia Kandydata, o których mowa w pkt. d) i f), składane są pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: "Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia".

- 4.4. Informacje i oświadczenia, o których mowa w pkt. 4.3, utrwalone w formie wydruku lub złożone w formie pisemnej załącza się do akt osobowych (dokumentacji) pracownika (współpracownika) dopuszczonego do pracy z dziećmi.
- 4.5. Osoba przyjęta na stanowisko związane z pracą z dziećmi musi podpisać oświadczenie o zapoznaniu się ze standardami ochrony dzieci w Centrum i zobowiązaniu do ich przestrzegania. Oświadczenie jest dołączane do akt osobowych (dokumentacji) pracownika (współpracownika). Brak zgody na podpisanie oświadczenia uniemożliwia nawiązanie z tą osobą stosunku prawnego (zawarcie umowy o pracę/współpracy).

5. Rozpoznawanie czynników ryzyka krzywdzenia dzieci

- 5.1. Personel Centrum posiada wiedzę i w ramach wykonywanych obowiązków zwraca uwagę na czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci.
- 5.2. Czynniki ryzyka związane z dzieckiem, jego rodziną i środowiskiem:
 - okoliczności narodzin (przedwczesne narodziny, niska masa urodzeniowa, urodzenie się mniej niż 18 miesięcy od poprzedniego porodu matki),
 - wiek (młodsze dzieci są bardziej narażone na krzywdzenie ze strony opiekunów),
 - płeć (w przypadku wykorzystywania seksualnego częściej dotyczy dziewczynek),
 - niepełnosprawność, choroby przewlekłe, choroby psychiczne
 - samotne rodzicielstwo, niespokrewnieni dorośli, rodziny zastępcze, inne dzieci w placówkach opiekuńczo-wychowawczych,
 - doświadczanie przemocy przez rodziców, przemoc wobec innych członków rodziny
 - uzależnienie rodziców, nieodpowiednie metody wychowawcze
 - izolacja społeczna, deprywacja, ubóstwo, przemoc, patologia w środowisku zamieszkania rodziny.
- 5.3. Czynniki ryzyka podczas udzielania świadczeń zdrowotnych:

- potencjalne sytuacje ryzyka: badanie dziecka bez obecności innej osoby dorosłej (innego członka personelu lub rodzica/opiekuna), samodzielne wykonywanie czynności higienicznych przy dziecku w tym mycie przed zabiegiem operacyjnym
 - niezgłaszanie zachowań, które mogą naruszać dobro dziecka i pozwalanie na niezgłaszanie niepokojących praktyk,
 - niezwracanie uwagi na potrzeby dziecka np. wymuszanie ćwiczeń fizjoterapeutycznych, mimo wyraźnego sprzeciwu
 - używanie agresywnego, wulgarnego języka, obrażanie innych członków personelu medycznego lub obrażanie rodzica/opiekuna
 - nieodpowiednie relacje dziecko-dorosły – nadużywanie pozycji autorytetu
 - dyskryminowanie i nierówne traktowanie
 - dbanie o reputację i unikanie skandali prowadzące do przemilczenia incydentów,
 - nieznajomość procedur i wytycznych
- 5.4. Personel Centrum co najmniej raz w roku uczestniczy w szkoleniach z zakresu przeciwdziałania przemocy wobec dzieci, w tym rozpoznawania czynników ryzyka i symptomów krzywdzenia oraz procedury interwencji.

6. Procedury interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka

6.1. Zasady ogólne

- 6.1.1. Personel wykonujący zawody medyczne pełni jedną z najważniejszych ról w procesie rozpoznawania krzywdzenia dziecka.
- 6.1.2. Fakt zidentyfikowania objawów mogących świadczyć o krzywdzeniu dziecka - pacjenta podlega obowiązkowemu odnotowaniu w dokumentacji medycznej.
- 6.1.3. Naruszenie obowiązku reagowania w sytuacjach podejrzenia krzywdzenia dziecka może zostać uznane za ciężkie naruszenie obowiązków pracowniczych lub kontraktowych i jako takie prowadzić do rozwiązania umowy z osobą dopuszczającą się tego naruszenia.
- 6.1.4. Przyjmuje się następującą kwalifikację zagrożenia bezpieczeństwa dzieci:
- 1) popełniono przestępstwo na szkodę dziecka, np. wykorzystanie seksualne, znęcanie się nad dzieckiem;
 - 2) doszło do innej formy krzywdzenia, niebędącej przestępstwem, takiej jak np. krzyk, kary fizyczne, poniżanie;
 - 3) doszło do zaniedbania potrzeb życiowych dziecka (np. związanych z żywieniem, higieną czy zdrowiem).
- 6.1.5. W każdym przypadku podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone należy zadbać o bezpieczeństwo dziecka i odseparować je od osoby podejrzewanej o krzywdzenie.
- 6.1.6. Członek personelu, który podejrzewa, że dziecko jest krzywdzone, powziął wiarygodną informację o krzywdzeniu dziecka lub był świadkiem krzywdzenia dziecka ma obowiązek zgłoszenia tego w postaci sporządzenia notatki służbowej i przekazania jej do Zespołu Etyki. W notatce należy dokładnie opisać okoliczności krzywdzenia dziecka oraz dane pokrzywdzonego (imię, nazwisko, adres, PESEL) i dane potencjalnego sprawcy, jeśli są znane (imię i nazwisko, relacja do dziecka np. ojciec, matka, miejsce zamieszkania albo miejsce pracy lub nauki).

Dane kontaktowe Zespołu Etyki: **e-mail: zespolds.etyki@czt.net.pl, tel. 14 65 35 101.**

- 6.1.7. W przypadku podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone, członek Personelu powiadamia ponadto opiekuna dziecka, a w sytuacji gdy osoba podejrzewaną o krzywdzenie jest opiekun dziecka, należy powiadomić niekrzywdzącego opiekuna.
- 6.1.8. W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka ze strony innej osoby, należy powiadomić również opiekuna dziecka krzywdzącego, o ile jest to możliwe.
- 6.1.9. Interwencja w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka jest prowadzona przez Zespół Etyki, w zależności od sytuacji i potrzeby we współpracy z kierownictwem, osobą dokonującą zgłoszenia i innymi osobami zatrudnionymi w podmiocie (psycholog, radca prawny).
- 6.1.10. Procedura interwencji uwzględnia obowiązki określone w przepisach prawa, m.in. art. 240 Kodeksu karnego, art. 12. Ustawy o przeciwdziałaniu przemocy domowej oraz art. 572 Kodeksu postępowania cywilnego.
- 6.1.11. Wszystkie osoby, które w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych powzięły informację o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, są zobowiązane do zachowania poufności, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.
- 6.1.12. Każde zgłoszenie podejrzenia krzywdzenia dziecka oraz przebieg interwencji z tym związanej podlega udokumentowaniu przez Zespół Etyki.

6.2. Postępowanie w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka ze strony rodzica, opiekuna lub innych bliskich dorosłych

- 6.2.1. W przypadku podejrzenia, że życie dziecka jest zagrożone lub grozi mu ciężki uszczerbek na zdrowiu z uwagi na stosowanie wobec niego przemocy domowej, a w rodzinie są lub mogą być inne dzieci narażone na krzywdzenie, należy niezwłocznie poinformować Policję i pogotowie, jeśli to konieczne, dzwoniąc pod numer 112. Poinformowania służb dokonuje członek Personelu, który pierwszy powziął informację o zagrożeniu.
- 6.2.2. W przypadku podejrzenia, że dziecko doświadcza przemocy z uszczerbkiem na zdrowiu, wykorzystania seksualnego lub/i zagrożone jest jego życie, należy niezwłocznie poinformować Policję i pogotowie, jeśli to konieczne, dzwoniąc pod numer 112. Poinformowania służb dokonuje członek Personelu, który pierwszy powziął informację o zagrożeniu.
- 6.2.3. W przypadku podejrzenia, że opuszczenie przez dziecko placówki Centrum w towarzystwie opiekuna będzie godziło w dobro dziecka, w tym zagrażało jego bezpieczeństwu, Członek Personelu, który powziął takie podejrzenie, powinien uniemożliwić oddalenie się dziecka z placówki i niezwłocznie poinformować o sytuacji Policję, dzwoniąc pod numer 112, a także zawiadomić Zespół Etyki.
- 6.2.4. W przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka Zespół Etyki sporządza pisemne zawiadomienie, opisujące zdarzenie, ze wskazaniem danych pokrzywdzonego (imię, nazwisko, adres, PESEL) i potencjalnego sprawcy (co najmniej imię i nazwisko i inne dane umożliwiające identyfikację, np. relacja do dziecka – ojciec, matka, miejsce zamieszkania albo miejsce pracy lub nauki) i przesyła je do najbliższej jednostki Policji lub prokuratury.

6.2.5. W przypadku, gdy dziecko doznaje innej formy krzywdzenia, niż popełnienie przestępstwa na jego szkodę ze strony rodziców, opiekunów prawnych lub innych domowników:

- 1) gdy zachowanie wobec dziecka stanowi przemoc domową Zespół Etyki wszczyna procedurę Niebieskie Karty poprzez przesłanie formularza „Niebieska Karta – A” do przewodniczącego zespołu interdyscyplinarnego w urzędzie gminy właściwym ze względu na miejsce zamieszkania osoby doznającej przemocy domowej w terminie 5 dni,
- 2) gdy zachowanie nie stanowi przemocy domowej, a dziecko doświadcza np. zaniedbania lub relacje w rodzinie są w inny sposób nieprawidłowe (np. rodzice są niewydolni wychowawczo) – Zespół Etyki występuje do sądu rodzinnego o wgląd w sytuację rodziny, a w uzasadnionych przypadkach (np. niewydolność opiekuńcza matki noworodka, brak dokonania wyboru położnej) – zawiadamia również właściwy ośrodek opieki społecznej,

6.2.6. W przypadku, gdy doszło do zaniedbania potrzeb życiowych dziecka lub doszło do innego zagrożenia dobra dziecka ze strony rodziców lub opiekunów prawnych Zespół Etyki występuje do sądu rodzinnego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania dziecka o wgląd w sytuację dziecka.

6.3. Postępowanie w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka ze strony członka personelu Centrum lub innej osoby dorosłej w Centrum

6.3.1. W przypadku podejrzenia, że dziecko doświadcza przemocy z uszczerbkiem na zdrowiu, wykorzystania seksualnego lub/i zagrożone jest jego życie, należy niezwłocznie poinformować Policję i pogotowie, jeśli to konieczne, dzwoniąc pod numer 112. Poinformowania służb dokonuje członek Personelu, który pierwszy powziął informację o zagrożeniu.

6.3.2. W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka ze strony członka personelu Centrum lub innej osoby dorosłej w Centrum kierownik danej komórki organizacyjnej niezwłocznie odsuwa tą osobę od wszelkich form kontaktu z dziećmi, aż do czasu wyjaśnienia sprawy.

6.3.3. W przypadku wszczęcia postępowania karnego przeciwko członkowi personelu Centrum w związku z popełnieniem przestępstwa przeciwko dziecku należy bezwzględnie i natychmiastowo odsunąć tę osobę od wszelkich form kontaktu z dziećmi aż do czasu prawomocnego zakończenia postępowania.

6.3.4. Jeżeli zgłoszono krzywdzenie ze strony członka Zespołu Etyki, wówczas interwencja prowadzona jest przez kierownictwo Centrum lub inną osobę wskazaną przez kierownictwo.

6.3.5. Interwencja w przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka polega na sporządzeniu pisemnego zawiadomienia, opisującego najbardziej dokładnie zdarzenie, ze wskazaniem danych pokrzywdzonego (imię, nazwisko, adres, PESEL) i potencjalnego sprawcy (co najmniej imię i nazwisko i inne dane umożliwiające identyfikację) i przesłaniu go do najbliższej jednostki Policji lub prokuratury.

6.3.6. W przypadku, gdy dziecko doznaje innej formy krzywdzenia, niż popełnienie przestępstwa na jego szkodę ze strony członka personelu:

- W sytuacji, gdy zachowanie było jednorazowe i o niewielkiej intensywności wkroczenia w dobra dziecka kierownik danej komórki organizacyjnej przeprowadza rozmowę dyscyplinującą z członkiem personelu,

- W sytuacji gdy naruszenie dobra dziecka jest znaczne, w szczególności gdy doszło do dyskryminacji lub naruszenia godności dziecka, rekomenduje się rozwiązanie stosunku prawnego z osobą, która dopuściła się krzywdzenia. Jeżeli członek personelu, który dopuścił się krzywdzenia, nie jest bezpośrednio zatrudniony przez Centrum, należy zarekomendować podmiotowi, który go zatrudnia, zawieszenie współpracy z tą osobą, a w razie potrzeby rozwiązać umowę z podmiotem zatrudniającym.

6.3.7. W przypadku znacznego naruszenia dobra dziecka przez członka personelu, Zespół Etyki przeprowadza wewnętrzne postępowanie w celu wyjaśnienia zdarzenia, określa kroki zapobiegające wystąpieniu takich sytuacji w przyszłości (np. aktualizacja standardów, obowiązkowe szkolenie) i nadzoruje ich realizację.

6.3.8. W przypadku nie zastosowania się Personelu do standardów pomimo ewidentnych objawów przemocy wobec dziecka należy podjąć działania mające na celu wyciągnięcie konsekwencji służbowych wobec pracownika (współpracownika) oraz ponowne jego przeszkolenie.

6.4. Postępowanie w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka ze strony ze strony innego dziecka

6.4.1. W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez inne dziecko, członek personelu, który powziął takie podejrzenie, powinien w miarę możliwości przeprowadzić rozmowę z dzieckiem podejrzanym o krzywdzenie oraz jego opiekunami, a także oddzielnie z dzieckiem poddawany krzywdzeniu i jego opiekunami. Ponadto należy porozmawiać z innymi osobami mającymi wiedzę o zdarzeniu. W trakcie rozmów należy dążyć do ustalenia przebiegu zdarzenia, a także wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka krzywdzonego. Ustalenia są spisywane w notatce służbowej.

6.4.2. W przypadku podejrzenia, że dziecko doświadcza przemocy z uszczerbkiem na zdrowiu, wykorzystania seksualnego lub/i zagrożone jest jego życie, należy niezwłocznie poinformować Policję i pogotowie, jeśli to konieczne, dzwoniąc pod numer 112. Poinformowania służb dokonuje członek Personelu, który pierwszy powziął informację o zagrożeniu.

6.4.3. Interwencja w przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka przez inne dziecko polega na sporządzeniu przez Zespół Etyki pisemnego zawiadomienia, opisującego dokładnie zdarzenie, ze wskazaniem danych pokrzywdzonego (imię, nazwisko, adres, PESEL) i potencjalnego sprawcy (co najmniej imię i nazwisko i inne dane umożliwiające identyfikację) przesłaniu go do najbliższej jednostki Policji lub prokuratury. W przypadku popełnienia czynu karalnego na szkodę dziecka przez osobę w wieku powyżej 10 roku życia i poniżej 17 roku życia także należy sporządzić pisemne zawiadomienie. W przypadku popełnienia czynu karalnego przez dziecko poniżej 10 roku życia na szkodę innego dziecka należy wystąpić do sądu rodzinnego właściwego ze względu na zamieszkanie dziecka o wgląd w sytuację dziecka krzywdzącego.

6.4.4. W przypadku, gdy dziecko doznaje innej formy krzywdzenia, niż popełnienie przestępstwa na jego szkodę ze strony innego dziecka Zespół Etyki występuje do sądu rodzinnego właściwego ze względu na zamieszkanie dziecka o wgląd w sytuację dziecka krzywdzącego (a jeśli jego dane nie są znane – dziecka krzywdzonego).

6.5.5. W przypadku, gdy dziecko doznaje przemocy ze strony dziecka – członka rodziny (rodzeństwo, dalsza rodzina) Zespół Etyki może wszcząć procedurę Niebieskiej Karty w stosunku do opiekuna, który nie reaguje na krzywdzenie dziecka.

7. Zespół ds. Etyki

7.1. W Centrum funkcjonuje Zespół ds. Etyki, do którego zadań należy przyjmowanie zgłoszeń od personelu dotyczących krzywdzenia dziecka oraz podejmowanie interwencji zgodnie z niniejszymi Standardami.

7.2. Każdy przypadek krzywdzenia dziecka stwierdzony przez personel Centrum, niezależnie od podjęcia działań interwencyjnych bezpośrednio przez członka personelu, podlega niezwłocznemu zgłoszeniu do Zespołu ds. Etyki.

7.3. Na podstawie otrzymanego zgłoszenia Zespół ds. Etyki podejmuje interwencję w danej sprawie w sposób przewidziany w niniejszych Standardach.

7.4. Wszelkie działania formalno-prawne w ramach podejmowanej interwencji (zawiadomienia do sądu opiekuńczego, zawiadomienia o przestępstwie, pisma do ośrodka pomocy społecznej, Niebieskie Karty) są sporządzane przez Zespół ds. Etyki w porozumieniu z Radcą Prawnym Centrum.

7.5. Zespół ds. Etyki prowadzi rejestr ujawnionych przypadków krzywdzenia dzieci oraz podjętych interwencji.

7.6. Zespół ds. Etyki prowadzi bieżący monitoring przestrzegania niniejszych Standardów przez personel Centrum oraz dokonuje ewaluacji Standardów co najmniej raz w roku.

7.7. Zespół ds. Etyki prowadzi lub organizuje szkolenia personelu Centrum z zakresu przeciwdziałania przemocy wobec dzieci.

8. Zasady bezpiecznych relacji pacjentów – dzieci i personelu Centrum

8.1. Personel Centrum zobowiązany jest do stosowania zasad bezpiecznych relacji pacjentów (dzieci) i personelu Centrum, które stanowią Załącznik nr 1 do niniejszych Standardów (wersja dla dzieci – Załącznik nr 2.)

8.2. Zasady bezpiecznych relacji pacjentów (dzieci) i personelu Centrum są dostępne w Rejestracji Ogólnej oraz w Tablicach Informacyjnych.

9. Zasady ochrony danych osobowych oraz danych szczególnej kategorii

9.1 Centrum zapewnia ochronę danych osobowych dzieci oraz danych szczególnych kategorii zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

9.2 Centrum uznając prawo dziecka do prywatności i ochrony dóbr osobistych, zapewnia ochronę wizerunku dziecka.

9.3 Utrwalanie wizerunku dziecka (filmowanie, fotografowanie, nagrywanie głosu dziecka) na terenie Centrum jest możliwe tylko po uzyskaniu zgody dziecka i jego opiekuna.

10. Obowiązki Standardów

10.1 Niniejsze Standardy obowiązują od dnia 14 sierpnia 2024 r.

10.2 Standardy podlegają opublikowaniu na stronie internetowej www.czt.com.pl oraz są dostępne w formie papierowej w sekretariacie Zarządu Centrum i Rejestracji Ogólnej.

10.3. Kierownicy komórek organizacyjnych przekazują Standardy służbową drogą komunikacyjną wszystkim członkom personelu danej komórki organizacyjnej.

11. Załączniki

Załącznik nr 1: Kodeks bezpiecznych relacji pacjent (dziecko) – personel medyczny Centrum

Załącznik nr 2: Kodeks bezpiecznych relacji pacjent (dziecko) – personel medyczny Centrum (wersja dla dzieci)

KODEKS BEZPIECZNYCH RELACJI PACJENT (DZIECKO) – PERSONEL MEDYCZNY

Kodeks powstał celem poszanowania godności i wartości Dzieci-Pacjentów Centrum Zdrowia Tuchów (Centrum). W kontakcie z Pacjentami – Dziećmi każdy pracownik Centrum kieruje się uniwersalnymi wartościami, jakimi są: szacunek, życzliwość oraz zrozumienie.

KOMUNIKACJA Z PACJENTAMI

1. Zaczynaj od przedstawienia się i swojej funkcji. Jeśli wiesz, że Dziecko może nie zrozumieć Twojego stanowiska, krótko wytłumacz mu czym się zajmujesz.
2. Pozwól Dziecku na wypowiedzianie się w każdej kwestii, także w zakresie ochrony zdrowia. Pamiętaj, że Dziecko powyżej 16 r.ż ma prawo do pełnej informacji medycznej i decydowania o procesie diagnostyczno-terapeutycznym.
3. Każdą wypowiedź Dziecka traktuj z należytą uwagą. Odpowiadaj na pytania Dziecka zgodnie z prawdą, dostosowując komunikat do jego możliwości (wieku, stanu emocjonalnego, poziomu rozwoju i sytuacji, w której się znajduje). Wyrażaj się prosto i zrozumiale. Jeśli masz wątpliwości, czy Dziecko Cię zrozumiało, zapytaj. Upewnij się także, że Dziecko wie, że może zadawać Ci lub innym członkom personelu pytania.
4. Staraj się informować na bieżąco o przebiegu procesu diagnostyczno-terapeutycznego. Jeśli coś jest dla Dziecka niezrozumiałe, staraj się to wytłumaczyć prostym językiem.
5. Nie zawstydzaj Dziecka używając skomplikowanego języka i terminów medycznych, których może nie rozumieć.

POTRZEBY DZIECKA-PACJENTA

1. Każde Dziecko może reagować inaczej nawet w tej samej sytuacji. Składa się na to wiele czynników, takich jak poziom rozwoju, wiek, stan emocjonalny, dotychczasowe doświadczenia. Staraj się poznać potrzeby Dzieci i próbuj na nie odpowiadać, o ile to możliwe.
2. Zapewnij Dziecku sprawczość. Zapytaj jak możesz się do niego zwracać. Traktuj je podmiotowo. Staraj się prowadzić rozmowę bezpośrednio z Dzieckiem, nie omawiaj jego sytuacji ponad jego głową z pominięciem jego osoby.

KONTAKT FIZYCZNY

1. Podczas wykonywania badań zapewnij obecność rodzica/opiekuna dziecka lub innej osoby z personelu placówki.
2. Staraj się odsłaniać ciało dziecka do badania partiami.
3. Kontakt fizyczny nie wynikający ze względów medycznych jest dopuszczalny, o ile jest stosowny i odpowiada na potrzeby Dziecka, czyli uwzględnia jego wiek, etap rozwojowy, kontekst kulturowy i sytuacyjny. Zawsze należy zapytać Dziecko o zgodę na np. przytulenie.

RELACJE Z RODZICAMI/OPIEKUNAMI PACJENTÓW

1. Zachęcaj do zapoznania się rodziców/opiekunów z zasadami działania podmiotu medycznego, w tym prawami pacjenta oraz niniejszych zasadami.

2. Informuj rodziców/opiekunów na bieżąco o przebiegu procesu diagnostyczno-terapeutycznego. Zachowaj prostotę językową, nie zawstydzaj specjalistycznymi terminami medycznymi, których wiesz, że rodzic/opiekun może nie zrozumieć. Odpowiadaj na pytania i upewnij się, że rodzic ma poczucie otwartości na możliwość zadawania pytań.
3. Zaufaj rodzicielskiej/opiekuńczej znajomości potrzeb i zachowań dziecka. Zapytaj, co dziecko lubi czego nie lubi. Zapytaj, czy dziecko ma jakieś szczególne potrzeby, staraj się brać je pod uwagę.
4. Zachowaj wyrozumiałość dla rodziców/opiekunów, pamiętaj, że często znajdują się oni w obcym otoczeniu i dużym stresie.

OCHRONA PRZED KRZYWDZENIEM

1. Reaguj za każdym razem, kiedy jesteś świadkiem krzywdzenia lub podejrzewasz krzywdzenie dziecka.
2. Jeśli jesteś świadkiem nieszanowania granic dziecka, mówienia nieprawdy, straszenia, umniejszania znaczenia potrzeb i problemów dziecka oraz łamania niniejszego kodeksu ze strony personelu podmiotu, zwróć uwagę na niestosowane zachowanie i przypomnij o obowiązujących zasadach.
3. Staraj się o zachowanie bezpieczeństwa podczas pobytu Dziecka w placówce. Reaguj, gdy widzisz, że obecność danej osoby może źle wpływać na Dziecko.

NIGDY TEGO NIE RÓB

1. Nie oceniaj pochopnie Dziecka i jego rodziny/opiekunów m.in. przez pryzmat statutu społecznego, materialnego lub pochodzenia. Niedozwolone są przejawy jakiegokolwiek formy dyskryminacji i nierównego traktowania.
2. Nie przekazuj danych osobowych i medycznych. Zachowaj w tajemnicy także te informacje, które udało Ci się ustalić samodzielnie.
3. Nigdy nie mów Dziecku nieprawdy, bądź szczerzy, gdy dziecko pyta, czy taka procedura będzie bolała. Jeśli tak, odpowiedz, że może boleć, nie mów, że nie będzie bolało, jeśli wiesz, że boli.
4. Nie zaprzeczaj odczuciom Dziecka. Jeśli Dziecko mówi, że czuje się w taki sposób, to tak właśnie jest. Nie mów, że nie może się tak czuć.
5. Nie upokarzaj dziecka np. poprzez niestosowne komentarze, powierzchowną ocenę czy porównanie z innymi pacjentami.
6. Nie szantażuj i nie zastraszaj Dziecka celem nakłonienia do poddania się wykonaniu danej czynności.
7. Nie prowokuj nieodpowiednich kontaktów z dziećmi, utrzymuj odpowiednie granice w kontaktach z dziećmi.
8. Nie krzycz, nie obrażaj, nie wyzywaj, nie popychaj i nie stosuj jakichkolwiek zachowań naruszających godność dzieci-pacjentów.

KODEKS BEZPIECZNYCH RELACJI PACJENT (DZIECKO) – PERSONEL MEDYCZNY (WERSJA DLA DZIECI)

Znajdujesz się w Centrum Zdrowia Tuchów. Jesteśmy podmiotem medycznym, co oznacza, że zajmujemy się leczeniem ludzi, w tym dzieci. Osoby, które leczymy nazywamy Pacjentami.

Pracują u nas różni specjaliści, np. lekarze, pielęgniarki, fizjoterapeuci, ratownicy medyczni, psychologowie, technicy. Wszyscy są tu po to by nieść pomoc potrzebującym dzieciom.

To, że tutaj jesteś, oznacza, że potrzebujesz naszej pomocy. Chcemy, żebyś czuł się tutaj bezpiecznie i komfortowo, na tyle na ile jest to możliwe. Poniżej przedstawiamy Ci kilka zasad, które są dla nas ważne w relacji z Tobą - naszym Pacjentem i którymi chcemy się kierować w naszej codziennej pracy:

1. Zaczniemy od przedstawienia się Tobie. Postaramy się krótko wytłumaczyć czym się zajmujemy.
2. Poprosimy, żebyś powiedział nam, jak możemy się do Ciebie zwracać. To dla nas ważne, żebyś miał poczucie, że traktujemy Cię z szacunkiem i uwagą.
3. Rozumiemy, że wszystko co dzieje się w przychodni może być dla Ciebie nowe i nieznane. Postaramy się Ci wszystko wyjaśnić.
4. Masz prawo wiedzieć, co się będzie działo – jaki jest plan Twojego leczenia lub stan zdrowia. Jeśli cokolwiek budzi Twoje wątpliwości, zapytaj. Jesteśmy tu także po to by udzielić Ci informacji.
5. Masz prawo wypowiadać się w kwestiach medycznych i innych, nawet jeśli nie masz jeszcze 16 lat. Po osiągnięciu 16 roku życia masz prawo do współdecydowania o swoim leczeniu.
6. Będziemy starali się dawać Ci wybór w sytuacjach, kiedy będzie to możliwe.
7. Chcemy być z Tobą szczerzy - jeśli wiemy, że jakieś działanie (czynność medyczna) może zaszkodzić, powiemy Ci o tym.
8. Informacje o Twoim zdrowiu zachowamy w tajemnicy – nie będą one ujawnione innym osobom poza Tobą i Twoimi rodzicami lub opiekunami.
9. Postaramy się mówić do Ciebie prostym językiem, tak by wszystko było zrozumiałe, jeśli jednak coś wymaga wytłumaczenia, powiedz nam o tym.
10. Chcemy, żeby podczas Twojego badania obecny był ktoś jeszcze – np. Twoja mama, Twój tata, Twój opiekun lub inny pracownik medyczny (np. pielęgniarka). Jeśli nie chcesz by w badaniu uczestniczył Twój rodzic lub opiekun, powiedz nam o tym.
11. Jeśli jesteś przestraszony lub martwisz się o coś albo czujesz się skrzywdzony, daj nam znać. Postaramy się Cię wysłuchać i poszukać rozwiązania, w taki sposób, żebyś czuł się bezpiecznie. Czasami możemy wskazać Ci miejsce, gdzie możesz się zgłosić po pomoc.
12. Możesz też potrzebować wsparcia – przytulenia lub pocieszenia, daj nam wtedy znać. Możemy Cię przytulić, tylko wtedy, kiedy na to pozwolisz, nie zrobimy tego bez Twojej zgody.
13. Jeśli czujesz się niekomfortowo, niebezpiecznie, coś Cię niepokoi, powiedz o tym nam, pracownikom medycznym. Podejmiemy działania by zapewnić Ci bezpieczeństwo.
14. Twoi rodzice lub opiekunowie mogą być z Tobą podczas wizyty w gabinecie.
15. Możesz ze sobą mieć ulubioną zabawkę lub książkę. Prosimy tylko, żebyś nie wymieniał się nimi z innymi Pacjentami.
16. Chcemy być dla Ciebie dostępni, ale zdarzają się sytuacje, kiedy musimy zająć się innymi Pacjentami, dlatego nie zawsze możemy z Tobą porozmawiać lub być. Postaramy się jednak

nadrobić to następnym razem lub wskazać Ci kogoś, kto będzie mógł odpowiedzieć na Twoje potrzeby lub wątpliwości.

Pamiętaj, że będąc u nas masz prawo:

- do czucia się bezpiecznie i komfortowo,
- do rozmowy i bycia wysłuchanym, zwłaszcza jeśli masz obawy lub nie czujesz się bezpiecznie,
- do bycia traktowanym z szacunkiem i uwagą,
- wiedzieć, gdzie udać się po pomoc lub z kim porozmawiać jeśli jesteś przestraszony lub zmartwiony